

Motion till riksdagen 2010/11:Sf396

av **Gunvor G Ericson m.fl. (MP)**

Arbetslivstrygghet

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Inledning.....	3
3	Problem med dagens system.....	4
3.1	Andra anställningsformer.....	4
3.2	Problem med systemet som behöver lösas	4
3.3	Rundgång och regelanpassningens pris.....	5
3.4	Nya regler – nya problem.....	6
3.4.1	Regeringens reformer.....	6
3.4.2	Komplexa regelverk skapar problem	7
3.4.3	Konsekvenser och flykt från a-kassorna.....	7
3.4.4	Kvinnor särskilt drabbade	7
3.5	Uppenbart behov av förändringar	8
4	En dörr in och arbetslivstrygghet.....	8
4.1	Övergripande organisatoriska förändringar för införande av arbetslivstrygghet.....	9
4.1.1	Sammanlagning av arbetslöshetsförsäkringen och sjukförsäkringen till ett och samma nya trygghetssystem	10
4.1.2	Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen förs samman och ersätts av en ny myndighet	10
4.1.3	Ansvar för arbetslöshetsersättning tas över av den nya myndigheten.....	10
4.1.4	Slopat krav på medlemskap i a-kassa för att få inkomstrelaterad ersättning vid arbetslöshet	11
4.1.5	Arbetsvillkoret ses över.....	11
4.1.6	Likställande av ersättningsnivå för sjukskrivna och arbetslösa.....	11
4.1.7	Försörjningsstödet förstatligas, förändras och läggs på den nya myndigheten	12
4.1.8	Individuell helhetsbedömning och coachning	13
4.2	Fler behöver omfattas.....	13

Fel! Okänt namn på

4.2.1	Återföra studerandevillkoret.....	13
4.2.2	Förlänga tiden med full ersättning för arbetslösa	13
4.2.3	Rätt för studerande till ersättning/arbetslivstrygghet om de är sjuka.....	14
4.2.4	Förbättra möjligheterna att kombinera deltidstudier med deltidssjukskrivning	14
4.2.5	Flexiblare regler för deltidssjukskrivning.....	14
4.2.6	Förändrad karensdag vid sjukdom.....	14
5	Slutord.....	14

1 Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en parlamentarisk utredning för att utreda på vilket sätt och med vilken tidsplan förslaget om arbetslivstrygghet kan genomföras i Sverige.

2 Inledning

Miljöpartiet de grönas vision är ett trygghetssystem som är modernt, enkelt och överskådligt. Enskilda människor ska veta vad som gäller och vart man ska vända sig den dag man behöver – för att man blivit arbetslös, sjuk, eller tillfälligt har för låg inkomst för att klara sig. Byråkrati och administration ska vara minimal genom att myndigheterna är organiserade så att de kan agera optimalt och utifrån en helhetssyn.

Dagens trygghetssystem ser ut som motsatsen till detta. Det är ett lapp-täcke av olika regler, ersättningar och bidrag. Det är svårt att veta vad som gäller, många har svårt att få ersättning. Det finns människor som visserligen har rätt till ersättning, men inte förstått att söka på rätt sätt, medan andra är i stort behov av ersättning men inte har möjlighet att få det på grund av att de inte känt till alla detaljerade regler. Människor hamnar inte sällan mellan stolarna och känner sig ofta djupt frustrerade och felaktigt behandlade på grund av hur regelverket ser ut. Vi vill förändra detta.

Miljöpartiet har efter ett internt rådslag hösten 2007 lagt fram ett förslag om nytt trygghetssystem, så kallad arbetslivstrygghet. I denna motion beskrivs huvuddragen i detta förslag. Det går i huvudsak ut på att människor ska kunna vända sig till ett och samma ställe oavsett vilket problem man har. Människor som inte kan försörja sig för att de är arbetslösa, sjuka eller både och ska inte behöva fundera på hur stor ersättningen kommer att vara, den ska ligga på samma nivå. Det ska bli mindre viktigt för myndigheter att försöka dela in människor i ”fack” – huruvida det är sjukdom eller arbetslöshet som är huvudproblemet. Det centrala är den som står utan inkomst och är tillfälligt i behov av ersättning och engagerat stöd utifrån sin specifika situation. Den som är i behov av försörjningsstöd, så kallat socialbidrag, ska söka det på samma ställe och ha tillgång till samma stöd. Alla som behöver ska kunna få egen coach.

Vi föreslår att sjukförsäkring och arbetslöshetsförsäkring slås ihop till ett nytt trygghetssystem, som därmed också tar över a-kassornas funktion. Trygghetssystemet blir skattefinansierat och nivåerna i det som i dag är sjuk- och arbetslöshetsförsäkringen jämföras. Två myndigheter, Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen, blir en och försörjningsstödet förstatligas. Tillkommer gör ett förändrat arbetssätt som ska präglas av både helhetssyn, effektivitet och individfokus.

Fel! Okänt namn

3 Problem med dagens system

Dagens försäkringar skapades i en tid då de flesta hade ett och samma yrke livet igenom, ofta med fast anställning hos samma arbetsgivare. Så ser inte samhället ut längre. Det får följdverkningar för ett stort antal ersättningar i de olika försäkringarna. Övergripande ser vi ett stort antal problem ur olika aspekter med dagens trygghetssystem. Den nuvarande regeringen har dessutom genomfört flera reformer som skapat ytterligare problem för många människor.

3.1 Andra anställningsformer

Anställningsformerna ser annorlunda ut nu än förr. Nästan var fjärde person arbetar enligt den senaste arbetskraftsundersökningen deltid. Människor studerar både heltid och deltid. Ungefär varannan studerande arbetar vid sidan av studierna. Var sjätte student uppger att de måste jobba för att ha råd att studera.

Cirka 16 procent av alla som har anställningar har tidsbegränsade anställningar. Bland de personer som har tidsbegränsade anställningar är ca 57 procent inte fackligt anslutna. Det är framför allt yngre som både arbetar deltid och har tidsbegränsade anställningar, och statistiken talar för att det i hög grad handlar om samma fysiska personer.

Kvinnor är överrepresenterade både vad gäller deltid och tidsbegränsade anställningar. Av dem som arbetade deltid var ungefär 75 procent kvinnor. Nästan en miljon företag är verksamma i Sverige. Dessa företag består till ungefär 60 procent av människor som bedriver enskild firma, medan hälften så många är aktiebolag.

Dagens system medför speciella problem för företagare då det är olika regler beroende på vilken företagsform man bedriver sin verksamhet inom. Systemet är också dåligt anpassat efter nya typer av verksamhetsformer.

3.2 Problem med systemet som behöver lösas

Det finns delar i dagens system som vi vill utveckla och bevara. Till fördelarna hör att systemet omfördelar pengar från dem som inte behöver till dem som behöver. Det är också ett generöst system på flera sätt. Föräldraförsäkringen torde till exempel tillhöra de mest generösa i världen, både i tid och i ersättningsnivåer.

Ett väl fungerande trygghetssystem kan bidra till att motverka de negativa effekterna av ojämställdhet. En inbyggd genus- och självständighetsaspekt är att vårt socialförsäkringssystem är individbaserat.

Miljöpartiet anser också att det finns ett antal problem med dagens trygghetssystem som är viktiga att lösa.

Trygghetssystemet är:

- ? *Svåröverskådligt* – Olika myndigheter, ersättningar och handläggare blir aktuella beroende på vilken situation den enskilde människan befinner sig i. Villkor och nivåer skiljer sig åt och ändras ofta.
- ? *Ojämnt* – Olika orsaker till varför man inte arbetar, liksom olika löneläge, ger olika ersättningar. Systemets starka koppling till arbetslöshet och inkomstbortfall gör att män gynnas. Barn till dem som missgynnas råkar ännu värre ut – antalet fattiga barn ökar i Sverige. Både formella och informella strukturer skapar ojämlikhet bland annat ur könsperspektiv och barnperspektiv.
- ? *Godtyckligt* – Vilken tillgång människor får till insatser, till exempel rehabilitering, beror mycket på deras egna kunskaper och förhållningssätt samt om de har tur att få en bra och engagerad handläggare. Samma diagnos kan leda till olika sjukskrivningsperioder, beroende på var i landet man bor.
- ? *Passiviserande* – Reglerna gör att människor är sjukskrivna i större omfattning än de behöver.
- ? *Osolidariskt* – Systemen är uppbyggda på antagandet att alla människor har eller har möjlighet att få en tillsvidareanställning på heltid. Den som inte kommit in på arbetsmarknaden kan stå utan ersättning.
- ? *Otryggt* – Sammantaget gör problemen ovan att många människor inte upplever det ekonomiska trygghetssystemet som tryggt.

Återkommande beskrivs översiktligheten, brist på samordning och krångliga regler av många som påtagliga problem.

3.3 Rundgång och regel Anpassningens pris

Skillnader i regler påverkar människors beteende. Det är förstås ofta avsikten, men många olika detaljregler och tidsgränser har sitt pris. I den mån man som enskild känner till systemets regler försöker man anpassa sig till dem. Handläggare är måna om denna anpassning och samtidigt att kontrollera att reglerna uppfylls. Ju fler detaljreglerna är desto större är risken att man fjärrar sig från det huvudsakliga syftet, det vill säga att människor får det stöd de behöver för att kunna återgå till arbete.

I utredningen ”Mera försäkring och mera arbete” (SOU 2006:86) hävdas liknande tankegångar, liksom att försäkringarnas oförmåga att se till att försäkrade får rätt ersättning från rätt försäkring och deras bristande samspel gör att människor slås ut från arbetslivet. Där pekas också på att den stora grupp människor som både har problem med hälsa och fel arbete eller inget arbete alls uppmärksammas för lite eller hanteras fel. Det är en av dessa situationer som kan betraktas som att hamna mellan stolarna.

I ett annat betänkande ”Från socialbidrag till arbete” (SOU 2007:2) lyfts rundgången mellan olika myndigheter fram. Enskilda riskerar att skickas runt, vilket framför allt styrs av vilka ekonomiska resurser som finns hos myndigheten. ”Är resurserna begränsade skapar det en benägenhet att i högre grad se

Fel! Okänt namn på

den enskilde som någon annans ansvar”, skrivs det i betänkandet. Man pekar på bristen på ett gemensamt samhällsekonomiskt tankesätt.

3.4 Nya regler – nya problem

Den omvalda regeringen har under sin tid vid makten i ett rasande tempo infört förändringar i trygghetssystemen. Det gäller framför allt inom arbetslöshetsförsäkringen och sjukförsäkringen. Allt som oftast nämns arbetslinjen som skäl för att förändringar behövs. Det är en hård piska som viner och uppenbarligen tror man att det är det som behövs för att människor ska börja jobba. Problemet ligger hos individen anser regeringen.

3.4.1 Regeringens reformer

Ett xplock av de förändringar som regeringen genomfört är följande:

- ? Sänkt ersättningsgrad för arbetslösa från 80 till 70 procent av tidigare arbetsinkomst för dagarna 201–300.
- ? Borttagande av möjlighet till förlängd ersättningsperiod.
- ? Efter förbrukad arbetslöshetsperiod hänvisas människor till jobb- och utvecklingsgaranti med 65 procent av tidigare arbetsinkomst.
- ? Sänkning av den högsta ersättningen i arbetslöshetsersättningen under de första 100 dagarna från 730 till 680 kronor per dag.
- ? Avskaffande av studerandevillkoret.
- ? Förkortad a-kasseperiod vid deltidsarbetslöshet.
- ? Förhöjd finansieringsavgift för a-kassorna.
- ? Avskaffande av arbetsgivarnas medfinansiering i sjukförsäkringen.
- ? Tidsgräns för sjukpenningen på 12 månader med ersättning på 80 procent av sjukpenninggrundande inkomst. Förlängd sjukpenning i högst 18 månader med 75-procentig ersättning.
- ? En så kallad rehabiliteringskedja införs med fasta tidpunkter för att pröva arbetsförmågan hos sjukskrivna. Det innebär bland annat att arbetsförmågan efter sex månader ska prövas mot hela arbetsmarknaden.
- ? Skärpt kontroll och åtgärder mot fusk. Möjlighet för arbetsgivare att begära läkarintyg från första sjukfrånvarodagen.

Dessa förslag innebär att arbetslösa och sjuka ges ett snävare ekonomiskt utrymme och kontrolleras i ökad omfattning. Det förväntas få effekten att människor snabbare ska återgå till arbete. Förhållningssättet gäller både gentemot sjuka och arbetslösa. Förhållningssätt har mött kritik, inte minst från fackligt håll. Från Miljöpartiets sida har vi också kritiserat detta förhållningssätt. Vår uppfattning är att de allra flesta människor vill arbeta. För att minska arbetslösheten behövs ett brett angreppssätt med ett spektrum av insatser både på strukturell och individnivå. Det kan gälla förbättrade möjligheter för företagande, åtgärder för ökad jämställdhet, förbättrat arbetsmiljöarbete, utbildningsinsatser, arbetsmarknadsåtgärder, åtgärder mot diskriminering, rehabiliteringsinsatser och individanpassade insatser. Vi vänder oss starkt emot rege-

ringens förenklade analys och menar att den snarare kommer att skapa nya problem och ett större utanförskap.

3.4.2 Komplexa regelverk skapar problem

Att människor måste vända sig till flera myndigheter har att göra med att komplexiteten i de olika försäkringarnas regelverk skapar stora problem. Det är inte sällan det som betecknas som fusk handlar om felhantering av myndighet eller att enskilda missförstått eller inte känt till regler. I en översikt som gjordes under Delegationen mot felaktiga utbetalningar, den så kallade FUT-delegationens arbete, var hälften av de felaktiga utbetalningar som gjordes från trygghetssystemen avsiktliga feluppgifter från sökanden, medan 30 procent var oavsiktliga fel från sökanden och 20 procent oavsiktliga fel från myndigheternas sida.

3.4.3 Konsekvenser och flykt från a-kassorna

Människor har lämnat a-kassorna för att det blivit dyrare att vara med. En del bedömer säkert att det inte är troligt att man ska bli arbetslös, medan andra har en så snäv ekonomi att man helt enkelt inte anser sig ha råd. Andra kan ha andra skäl som till exempel att man inte längre kvalificerar sig för a-kassa på grund av deltidsarbete.

Att många arbetslösa står utan försäkringsskydd till följd av a-kassans finansieringsreform kan ge stora konsekvenser både för den enskilda individen och för samhället. Den enskilda individen kan behöva sälja bostad och ytterst bli tvungen att söka försörjningsstöd från socialtjänsten.

Försörjningsstöd från socialtjänsten finns som yttersta skyddsnet, men för att ha rätt till försörjningsstöd krävs att man inte har några realiserbara tillgångar. Konsekvenser för enskilda och för familjer blir allvarliga. Det gäller inte minst barn som på olika sätt får ta konsekvenserna av den nya situationen för de vuxna.

Finanspolitiska rådet lyfter i rapporten Svensk Finanspolitik (2008) fram kritik mot reformen: ”Reformerna av a-kassans finansiering är ett misslyckande som helt i onödan minskat anslutningen till a-kassan. Vid nästa lågkonjunktur kommer många arbetslösa att stå utan försäkringsskydd”, förklarade Finanspolitiska rådets ordförande Lars Calmfors. De positiva effekterna på sysselsättningen blir små eftersom den ändrade finansieringen bara ger svaga drivkrafter till återhållsam lönebildning.

3.4.4 Kvinnor särskilt drabbade

Som sagts tidigare arbetar kvinnor deltid och har tidsbegränsade anställningar i större utsträckning än män. Ofta innebär det att de inte omfattas av trygghetssystemet eftersom regelverket utestänger dem på grund av deras arbetsförhållanden. Genom insnävade regler som regeringen genomfört gäller detta i än högre grad än tidigare.

Fel! Okänt namn

3.5 Uppenbart behov av förändringar

Att det finns behov av förändringar i trygghetssystemet anser vi är uppenbart. Det har alltmer blivit ett rörigt och oöverskådligt system som människor i olika livssituationer känner stor frustration inför.

Försäkringskassan har fått många nya reformer att ta hand om, ofta med extremt små tidsmarginaler, samtidigt som den omorganiserats. Det finns helt enkelt många tecken på att Försäkringskassan inte klarar av sina uppgifter på ett bra sätt. Under förändringstidens resa har till exempel 10 000 pensionärer fått vänta i månader på sina bostadstillägg och handläggningstiden för föräldrapenningen har ökat markant. Att enskilda drabbats vet vi från återkommande personliga beskrivningar.

Det är uppenbart att såväl arbetslöshetsförsäkring som sjukförsäkringen är uppbyggda runt en bild av arbetslivet som inte längre stämmer med verkligheten. Vi menar att reglerna behöver anpassas så att fler människor kan omfattas och ges trygghet den dag de behöver. Att kunna känna ekonomisk och social trygghet är också en folkhälsofråga. Att leva under ekonomisk eller social press är en riskfaktor för sämre hälsa.

4 En dörr in och arbetslivstrygghet

Våra utgångspunkter för ett trygghetssystem vid arbetslöshet och sjukdom är att

- ? människor vill försörja sig själva och gör det om möjligheten finns
- ? samhället ska träda in när människor behöver det
- ? trygghetssystemet ska utgå från en helhetssyn
- ? en gemensam myndighet för hela trygghetssystemet minskar risken för att människor faller mellan stolarna.

Miljöpartiet vill införa ett och samma trygghetssystem, så kallad arbetslivstrygghet vid sjukdom respektive arbetslöshet. Det är tänkt att skapa en större tydlighet för individer och ett effektivare arbetssätt för myndigheten. Människor ska veta vart man ska vända sig, och veta vilken ersättning som är att vänta. Man får en handläggare oavsett huvudproblem – det ska inte finnas någon risk att man skickas runt.

Med en gemensam tillhörighet blir det också tydligare för handläggare med vikten av helhetssyn på individen och dess problem. Olika villkor för att få ersättning kommer visserligen att kvarstå för sjukdom, respektive arbetslöshet, men de är tänkta att minska i omfattning och sammansatta problem ska inte leda till uteslutning. Individens egen uppfattning om sin situation ska ges stor betydelse. Det är enbart tillsammans med individen man kan bidra till att förändra dess situation.

En ny myndighet bildas genom att Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen slås ihop. Dit förs också försörjningsstödet från kommunerna. Människor som är arbetslösa, eller sjuka, men är tvungna att söka försörj-

ningsstöd för sitt uppehälle ska kunna vända sig till samma ställe och få tillgång till insatser på samma premisser.

Den övergripande inriktningen för det nya trygghetssystemet kan sägas vara att fler ska omfattas, att villkoren så långt som möjligt ska jämföras, att byråkratin ska minskas och att helhets- och individperspektivet ska ökas.

Både på samhälls- och individnivå kan man vinna på ett större helhetsperspektiv. Att såsom idag göra en uppdelning mellan sjuka och arbetslösa är en konstruerad uppdelning som inte är av godo, vare sig för individen eller för samhället. Att vara sjuk är ett relativt begrepp, och många kan genom rätt arbete trots sjukdom vara helt arbetsföra. Detsamma gäller frågan om funktionshinder, något som handikapprörelsen länge lyft fram. Människor med funktionshinder får till exempel alltför ofta sjukersättning mot sin vilja.

Arbetslösa eller personer utan fast anställning kan också ha sjukdoms- eller funktionshinder som inte blivit diagnostiserade och som gör det svårt att bli anställd eller behålla ett arbete.

Vad innebär arbetslivstrygghet?

- ? Arbetslöshetsförsäkringen och sjukförsäkringen slås ihop.
- ? Du vänder dig till en och samma myndighet (ett och samma kontor) oavsett om du är sjuk eller arbetslös.
- ? Det blir skraddarsydda insatser för alla som behöver stöd.
- ? Arbetslöshetsersättningen skattefinansieras, precis som sjukförsäkringen.
- ? Ersättningsnivåerna för sjuka och arbetslösa föreslås bli på samma nivå.
- ? Reglerna förenklas.
- ? Vissa villkor för att få ersättning kommer fortfarande att finnas, men vara enklare, rimliga och begripliga. Arbetslösa kommer t ex inte att få ersättning från första dagen om man sagt upp sig själv.
- ? Fler ska omfattas. Till exempel ska studenter återfå rätt till ersättning vid arbetslöshet och få rätt till ersättning vid sjukdom.
- ? Försörjningsstödet (socialbidragen) flyttas från kommunerna till den nya myndigheten, så att alla pengar för ersättning samlas i en "påse".

4.1 Övergripande organisatoriska förändringar för införande av arbetslivstrygghet

För att åstadkomma ett system med arbetslivstrygghet behöver ett stort antal förändringar göras av vårt nuvarande trygghetssystem. Här görs en genomgång av viktiga, övergripande förändringar som behöver göras på en organisatorisk nivå, och vad det i praktiken skulle innebära.

Fel! Okänt namn nå

4.1.1 Sammanslagning av arbetslöshetsförsäkringen och sjukförsäkringen till ett och samma nya trygghetssystem

Ett gemensamt trygghetssystem för arbetslöshet och sjukdom bidrar till en förbättrad helhetssyn. Både sjuka och arbetslösa kan ha en dubbel problematik och hamnar inte i kläm i ett sådant trygghetssystem. Systemet blir mer överskådligt, begripligt, underlättar kontakt och ställer mindre krav på detaljkunskap och tid. Det skulle underlätta både för myndigheter och för individer.

Även om arbetslivstryggheten blir ett gemensamt system kommer det ändå att finnas viss olikhet i villkor för att få tillgång till ersättning, beroende på om behovet utgår från i huvudsak sjukdom eller arbetslöshet. Det kan tyckas motsägelsefullt, men vi anser till exempel att karensen behöver se olika ut. Det vore inte rimligt att få ersättning från dag ett som arbetslös. Det kommer också att finnas regler som kan se lite olika ut för att fortsatt få ersättning beroende på vad huvudproblemet är. Detta för att underlätta och stimulera att individen kan komma åter till jobb.

4.1.2 Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen förs samman och ersätts av en ny myndighet

Sammanslagningen är en naturlig följd av ett nytt trygghetssystem vid arbetslöshet och sjukdom och strävan efter ökad helhetssyn. Utvecklingen i landet går redan i denna riktning genom att samlokalisering sker i stor skala mellan Försäkringskassan, Skatteverket respektive Arbetsförmedlingen.

Att samma myndighet handhar olika skäl till varför man står utanför arbetsmarknaden minskar risken för att människor hamnar mellan stolarna.

Den nya myndigheten övertar huvudmannaskapet för arbetslöshetsförsäkringen. Till den nya myndigheten överförs också administrationen av alla övriga ersättningar som idag handhas av Försäkringskassan.

Till viss del sammanfaller förslaget med det som lyfts fram i Statskontorets rapport "Staten regionalt och lokalt" (2008:3) som gjorts på uppdrag av Förvaltningskommitténs arbete (Fi 2006:08). Där förespråkas idén om att "bygga en ny dörr in" genom en sammanslagning av Arbetsförmedlingen och en del av Försäkringskassans uppgifter. Man menar att frivillig samverkan inte räcker om man vill komma tillrätta med flera problem som är förknippade med nuvarande strukturer, såväl för individen men också för högre förvaltningspolitiska värden. Medborgarorientering och rättssäkerhet lyfts bland annat fram.

4.1.3 Ansvar för arbetslöshetsersättning tas över av den nya myndigheten

I dagsläget är det a-kassorna som har hand om arbetslöshetsersättningen. Det har sina historiska skäl. a-kassorna har en egen historia och uppbyggnad med facklig tillhörighet som utgångspunkt. Föregångarna till Försäkringskassan startades också av fackföreningar genom de så kallade sjukförsäkringskassorna.

Ersättning vid arbetslöshet, oavsett yrkestillhörighet, är samtidigt en statlig angelägenhet. A-kassorna har tidigare stått för en mindre del, medan merpar-

ten av de medel som utbetalats varit statliga. Som en följd av regeringens beslut om förhöjd finansieringsavgift (prop. 2006/07:1) ändrades dock balansen drastiskt och fick till följd att a-kassorna en period beräknades stå för drygt hälften av kostnaden. Nya förändringar har dock införts från och med 1 juli 2008, då den förhöjda finansieringsavgiften ersatts av en så kallad arbetslöshetsavgift som a-kassorna ska betala till staten.

För individer är det översiktligt och svårt att förstå att olika yrkeskategorier har olika kostnader för medlemskap i a-kassor och att regelverken också kan skilja sig åt. Arbetslivstryggheten som nytt trygghetssystem vid arbetslöshet och sjukdom skulle innebära att alla kommer att omfattas av en arbetslöshetsersättning. Den bör ha lika villkor för alla, och omfatta både grundersättning och inkomstbortfall.

4.1.4 Slopas krav på medlemskap i a-kassa för att få inkomstrelaterad ersättning vid arbetslöshet

Till följd av att arbetslivstryggheten övertar arbetslöshetsersättningen kommer det inte längre att finnas något krav på medlemskap i arbetslöshetskassa för att få ersättning. I dagsläget behöver man ha varit medlem i 12 månader och ha betalat medlemsavgift lika länge för att kunna erhålla a-kassa. Borttagandet av medlemsvillkoret innebär därmed en uppmjukning av dagens regler. Däremot kommer kravet att ha arbetat i viss utsträckning för att bli berättigad till ersättning, det så kallade arbetsvillkoret, finnas kvar.

4.1.5 Arbetsvillkoret ses över

I dagsläget är arbetsvillkoret att man ska ha förvärvsarbetat 6 kalendermånader med minst 80 timmars arbete varje månad, eller att man arbetat minst 480 timmar under en sammanhängande period av 6 kalendermånader, då under förutsättningen att man har arbetat minst 50 timmar varje månad. Arbetsvillkoret måste uppfyllas för att få både grundersättning och inkomstrelaterad ersättning. Det finns många som av olika skäl faller utanför dessa villkor. Genom att regeringen beslutat sänka antalet ersättningsdagar för deltidsarbetslösa till 75 dagar från april 2008 drabbas denna grupp extra hårt. Det kan leda till att människor motas till arbetslöshet eller tvingas söka socialbidrag. Vi menar att fler måste omfattas, och reglerna för avgränsning måste ses över.

4.1.6 Likställande av ersättningsnivå för sjukskrivna och arbetslösa

Vår ambition är att det inte ska vara för stora skillnader mellan ersättning för sjuka och arbetslösa. Vi vill också sträva efter att ersättningen i större grad ska spegla den faktiska situationen man befinner sig i, snarare än historiska förhållanden.

Arbetslivstryggheten bör ha samma maximala ersättning oavsett om man betecknas som tydligt sjuk, arbetslös eller en kombination av båda. I dagsläget skiljer sig ersättningsnivån markant åt beroende på bedömningen av varför en person inte kan arbeta.

Fel! Okänt namn nå

4.1.7 Försörjningsstödet förstatligas, förändras och läggs på den nya myndigheten

Människor som är arbetslösa eller sjuka, som saknar eget kapital och ligger under gränsen för socialbidragsnormen ska kunna få försörjningsstöd utbetalat av den nya myndigheten. Detta för att alla utbetalningsslag ska samlas hos samma myndighet. Risken för stigmatisering minskar för individen, och möjligheten att få relevant stöd ökar. Idén fanns när socialtjänstlagen utarbetades och kallades då SOFT, socialförsäkringstillägg, och var tänkt att utbetalas av Försäkringskassan. Det kom inte att införas, men på en del socialkontor valde man att göra en liknande uppdelning inom den egna verksamheten.

Det finns goda skäl att koppla utbetalningen av försörjningsstöd till den nya myndigheten. Det blir en tydlighet i att dessa personer har arbetslösheten eller den otillräckliga inkomsten som skäl för behov av insats, och att de på samma sätt som andra ska få tillgång till insatser, individuellt stöd, arbetsmarknadsåtgärder etc. Det blir en större tydlighet även för personer som varit sjukskrivna, men saknat sjukpenninggrundade inkomst och varit så kallat nollklassade. Även om Försäkringskassan tidigare haft ansvar för rehabilitering så har nollklassade ofta hänvisats till socialtjänsten och individer har ofta inte fått tillgång till de insatser de borde ha fått.

Socialtjänsten i kommunen kommer att fortsätta ge bistånd till stöd och behandlingsinsatser för de människor som behöver det. Det kan vara lättare för människor att uppfatta socialtjänsten som ett stöd och hjälp i svåra situationer om den inte samtidigt har möjligheten att påverka deras eventuella försörjningsstöd. Besluten om försörjningsstödet kommer inte att vara det centrala i kontakten med socialtjänsten, så som situationen ofta är i dag.

Socialtjänsten kan också göra aktiva insatser av mer akut och engångsbetonad karaktär, även genom ekonomiskt bistånd. Det kan till exempel gälla en familj som behöver akut hjälp med matpengar. Exakt hur avgränsningen ska se ut och hur samarbetet ska ske mellan socialtjänst och den nya myndigheten behöver utredas.

Det finns vissa nackdelar med att förstatliga försörjningsstödet. Kommunerna riskerar förlora helhetsgreppet och möjlighet till preventiva åtgärder genom att tidigt uppfatta behov hos personer. Individer som har mer komplexa behov behöver ha med två myndigheter att göra, något som kan vara till nackdel för individen och skapa samordningssvårigheter för myndigheterna. En tydlig vinst är dock förutom minskad stigmatisering och tillgång till insatser även att socialtjänstens insatser kan renodlas till att bli mer stödjande, vilket bör vara till stark fördel för individen och även vara viktigt ur ett barnperspektiv. Fördelarna uppväger nackdelarna.

I Norge har man gjort en stor reform på välfärdsområdet och slagit samman arbetsförmedling och försäkringskassa, på ett sätt som påminner om det vi från Miljöpartiets sida vill införa i Sverige. På de så kallade NAV-kontoren (Ny arbets- och velferdsförvaltning) har staten i sin nya funktion ofta samlokalisat sig med socialtjänsten för att ge hjälp till brukare så smidigt som möjligt. Inom ramen för de olika försök med finansiell samordning som pågått i Sverige, finns det bland annat inom socsamprojekten goda erfarenheter

av att kunna använda gemensamma medel så flexibelt som möjligt. En påse pengar gav bättre möjlighet till individanpassad hjälp och förbättrad helhets-syn.

4.1.8 Individuell helhetsbedömning och coaching

Själva idén med arbetslivstryggheten är att det ska bli ett enklare system och enklare för individen. Man ska kunna gå till ett och samma ställe och få den hjälp man behöver.

En viktig del av arbetslivstryggheten är att en helhetsbedömning ska kunna göras med hänsyn till individens hela livssituation. En individuell handlingsplan skrivs, med rättigheter och skyldigheter. Den ska innehålla vad man har rätt till, men också vad individen förbinder sig att göra samt tydliga tidsgränser för olika insatser.

Ett viktigt inslag är också att de som behöver får kontakt med en coach. Det är viktigt att dessa ska vara kompetenta, arbeta flexibelt och inte med för många samtidigt. De ska ha tid och engagemang. Det är a och o att människor känner att de får verklig hjälp. Detta innebär en kraftig omstyning i sättet att arbeta från det som gäller i dag på Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen. Det kommer att handla mindre om administration och mer om konkreta insatser tillsammans med människor.

4.2 Fler behöver omfattas

Inriktningen för vår modell är också att ändra reglerna för att fler ska omfattas. Det kan handla om att ”täppa till” luckor som finns i regelverken som gör att människor stängs ute från rehabilitering eller ersättning, lätta på kvalifikationsregler eller omforma regler så att de bättre passar olika livssituationer. En viktig del är också att införa regeländringar som gör att fler lättare kan komma tillbaka till arbetslivet.

Här följer några exempel av förändringar vi vill driva parallellt – förändringar som kan göras redan nu, innan ett system med arbetslivstrygghet trätt i kraft.

4.2.1 Återföra studerandevillkoret

Det är viktigt att man ska kunna kvalificera sig för grundersättning vid arbetslöshet genom studier. Enligt nu gällande regler är det bara lönearbete som kan ligga till grund för a-kassa. Det framgår av årets budgetmotion att vi avser att avsätta pengar för detta ändamål från och med 2011.

4.2.2 Förlänga tiden med full ersättning för arbetslösa

För närvarande kan man som arbetslös bara få ersättning med full ersättning i 200 dagar. Vi anser att perioden med full ersättning bör förlängas till 300 dagar.

Fel! Okänt namn nå

4.2.3 Rätt för studerande till ersättning/arbetslivstrygghet om de är sjuka

Vi anser att studenter efter en karens på två veckor, oavsett hur man finansierar sina studier, ska få ersättning motsvarande studiemedelnivå. Läkarintyg kan krävas. Enligt dagens regler är det enda skydd som finns för studenter vid sjukdom att de som har studiemedel genom CSN kan få dem efterskänkta efter att de varit sjuka mer än 30 dagar.

4.2.4 Förbättra möjligheterna att kombinera deltidstudier med deltidssjukskrivning

Vi anser att det måste bli möjligt att gå från en långtida heltidssjukskrivning (eller aktivitets- eller sjukersättning) till halvtidssjukskrivning, för att kunna studera på halvtid. Det måste också bli möjligt för den som studerar heltid och blir halvtidssjukskriven att kunna fortsätta sina studier på halvtid. Det borde vara en självklarhet, och det är absurt att dagens system inte möjliggör detta. Det kräver förändrade regler både hos försäkringskassa, CSN och i utbildningssystemet.

4.2.5 Flexiblare regler för deltidssjukskrivning

Människor som är deltidssjukskrivna ska kunna arbeta i den utsträckning man kan. Idag går gränserna vid 25, 50 respektive 75 procent. En steglös sjukskrivning behöver införas.

4.2.6 Förändrad karensdag vid sjukdom

Karensdagen bör tas bort och ersättas av 50 procent av sjukpenninggrundande inkomst de första två dagarna. Idag har man en karensdag innan man får sjuklön. En dag med 100-procentigt inkomstbortfall drabbar vissa personer väldigt hårt. Det gäller framför allt de som har dåliga möjligheter till flexibilitet och inflytande över sina arbetstider. Det slår särskilt hårt mot dem som arbetar deltid förlagd till få dagar. För dem kan en karensdag innebära löneavdrag med mellan 1,64 till 3 dagar.

5 Slutord

Alltfler uppmärksammar problemen i dagens trygghetssystem. Människor får inte rätt hjälp. Systemet är splittrat och trots att många myndigheter ska ge stöd och hjälp till enskilda ges ofta felaktig hjälp, för lite hjälp eller insatser som saknar helhetssyn. Genom regeringens försorg har stöd och hjälp alltmer förvandlats till ensidiga krav och tidsgränser. Den enskilde faller mellan stolarna som tidigare – med den skillnad att fallet nu blir hårdare. Kritiken har varit massiv.

Det är inte bara i Sverige man tampas med frågor om trygghetssystemets utformning. Flera länder har gjort stora förändringar i systemets uppbyggnad

Fel! Okänt namn på

och förhållningssätt, bland annat Australien, Holland och Norge. I Norge har man infört så kallade NAV-kontor med sammanslagning av motsvarande försäkringskassa och arbetsförmedling, utbetalning av socialbidrag och i olika grad utvecklad samverkan med kommunen. Tanken är att det ska vara enkelt att få hjälp på ett och samma ställe. Initiativtagarna beskriver processen som enormt omfattande. Det som dock uppfattas som svårare än något annat är att de olika arbetskulturer ska mötas och arbeta åt samma håll med både helhetssyn och individfokus. Vårt förslag om arbetslivstrygghet är mer genomgripande än det norska genom att såväl systemen som pengapåsarna föreslås slås samman. Genom att skapa en gemensam struktur bygger man bort administrativa hinder och skapar möjlighet för alla att arbeta åt samma håll. Att detta är en nyckel för ett effektivt arbete vittnar inte minst de olika samverkansprojekt med finansiell samverkan som föregåtts i Sverige.

I rapporten ”Staten, regionalt och lokalt”, skriven inom ramen för Förvaltningskommitténs arbete, förespråkas principen om ”en dörr in” och utökad medborgarorientering. Deras utgångspunkt är att en strategi byggd på frivillig samverkan mellan myndigheter är ett steg i rätt riktning, men otillräckligt. Det krävs organisatoriska förändringar.

Den debatt som förslaget om arbetslivstrygghet skapat har välkomnats både av dem som stöder förslaget och av dem som inte gör det. Att så många som 500 000 personer lämnat a-kassan och står utanför – oavsett om det är för att man inte bedömt sig behöva försäkringen, eller inte ansett sig ha råd med a-kasseavgiften – gör en diskussion om trygghetssystemens villkor och utformning nödvändig. Allt fler människor riskerar att hamna i ett verkligt utanförskap. Tiden är mogen för en förändring.

Vi anser att regeringen snarast bör låta utreda på vilket sätt och med vilken tidsplan förslaget om arbetslivstrygghet kan genomföras. Det bör göras inom ramen för en parlamentarisk utredning. Detta vill vi ge regeringen till känna.

Stockholm den 27 oktober 2010

Gunvor G Ericson (MP)

Mehmet Kaplan (MP)

Esabelle Dingizian (MP)

Ulf Holm (MP)